

Nr 80.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående temporär utsträckning av rätten för fiskefartyg att intaga gods från provianteringsfrilager i vissa städer; given Drottningholms slott den 31 januari 1941.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 31 januari 1941.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Enligt § 4 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager i dess nu gällande lydelse (förordn. den 5 december 1914, nr 407, och den 24 maj 1928, nr 123) må gods, fördelat i större eller mindre partier, för proviantering eller utrustning från sådant frilager utlämnas till fartyg, under villkor, bland annat, att fartyget utklarerat till utrikes ort. Vid meddelande åt stad av tillstånd till åtnjutande av provianteringsfrilagersrätt ankommer det dock på Konungens prövning, huruvida rätt att från provianteringsfrilager intaga gods jämväl må tillkomma med vederbörligt svenskt måtbrev försett däckat fiskefartyg, vilket skall avgå till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats.

Genom särskilda resolutioner den 13 mars 1914 har Kungl. Maj:t meddelat städerna Göteborg, Lysekil och Strömstad tillstånd att tills vidare åtnjuta provianteringsfrilagersrätt samt tillika förklarat, att rätt att från provianteringsfrilager intaga gods finge under vissa förutsättningar tillkomma bland annat sådant fiskefartyg, som nyss nämnts, vilket från någon av nämnda städer skulle avgå till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har *Svenska västkustfiskarnas centralförbund* gjort framställning om rätt för fiskefartyg att intaga gods från provianteringsfrilager i vissa städer för avgång till utanför svenskt territorialvatten belägen fiskeplats i Skagerak och Kattegatt. Såsom stöd för framställningen har förbundet anfört i huvudsak följande.

Det för anlitanade av provianteringsfrilager stadgade villkoret, att fiskeplats i Nordsjön eller å avlägsnare vatten besöktes, hade genom kriget kommit att få en annan betydelse än tidigare. Genom att Nordsjön och vattenen därbortom på grund av krigsförhållandena stängts för svenskt fiske, hade den svenska havsgående fiskeflottan nödgats förlägga sitt fiske till närmare belägna fiskevatten. Detta hade till följd att fiskebåtarna icke längre kunde begagna sig av rätten att intaga gods från provianteringsfrilager, vilket medförde ökning av driftskostnaderna för berörda fiske.

Över framställningen har *generaltullstyrelsen* den 6 december 1940 avgivit infortrat utlåtande samt därvid — med hänsyn till de särskilda förhållanden som föranlett framställningen — förklarat sig icke ha något att erinra mot att en temporär lindring i gällande författningsbestämmelser i det avsedda syftet medgäves. En dylik lindring syntes enligt styrelsens mening kunna åvägabringas sålunda, att det i § 4 provianteringsfrilagersförordningen förekommande uttrycket Nordsjön tillfälligtvis gäves en så vidsträckt innebörd, att däri innefattades jämväl utanför svenskt territorialvatten belägen del av Skagerak och Kattegatt. Styrelsen tillstyrkte, att Kungl. Maj:t meddelade en förklaring av innehåll, att den fiskefartyg medgivna rätten att från provianteringsfrilager i någon av städerna Göteborg, Lysekil och Strömstad intaga gods skulle tills vidare — förslagsvis intill utgången av år 1941 — anses tillkomma fartyget jämväl vid avgång till utanför svenskt territorialvatten belägen fiskeplats i Skagerak eller Kattegatt. Därest riksdagens medverkan för åstadkommande av den sökta förmånen befundes erforderlig, tillstyrkte styrelsen, att proposition i ämnet avlättes till riksdagen.

Departements-
chefen.

Även jag finner det under rådande förhållanden påkallat, att lindring medgives i de villkor, som gälla beträffande rätten för fiskefartyg att intaga gods från provianteringsfrilager i de av generaltullstyrelsen nämnda städerna. Jag anser mig därför böra förorda bifall till centralförbundets, av generaltullstyrelsen tillstyrkta framställning. Erforderliga föreskrifter i ämnet torde böra utfärdas av Kungl. Maj:t. Med hänsyn till bestämmelserna i § 4 provianteringsfrilagersförordningen erfordras härför riksdagens

bemyndigande. Jag föreslår, att sådant bemyndigande, vilket lämpligen bör gälla för tiden till och med utgången av juni månad 1942, inhämtas.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att bemyndiga Kungl. Maj:t att, utan hinder av bestämmelserna i 4 § förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager, för tiden intill utgången av juni 1942 medgiva, att fiskefartyg, som åtnjuter rätt att från provianteringsfrilager i någon av städerna Göteborg, Lysekil och Strömstad intaga gods för avgång till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats, må på de villkor Kungl. Maj:t kan finna skäl föreskriva komma i åtnjutande av sådan rätt jämväl när fartyget avgår till utanför svenskt territorialvatten belägen fiskeplats i Skagerak eller Kattegatt.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

R. Wærneman.
